

stor indflydelse, at man mister konkurrencekraften. Og netop dette med at have fokus på vækst og beskæftigelse er meget afgørende for regeringen, når vi i dag lægger dette lovforslag på Folketingets bord.

Et af regeringens svar på fortsat at sikre velstand og beskæftigelse i det her land er Højteknologifonden. For vi er overbevist om, at det er et af svarene på, hvordan og hvorledes vi kan stå distancen og fortsat have et samfund på det høje niveau, som tilfældet er i dag.

Når vi så går ned i substansen, er der en ting, som jeg har lyst til at tage fat på, inden jeg går nærmere ind på de enkelte ordførerindlæg, og det er forholdet omkring de midler, som er baggrunden for fonden. Det skal vi ikke diskutere i dag, det kommer i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, men rent principielt er det i hvert fald vigtigt at fastslå, at der her – uanset omfanget af midler – er tale om midler, som ikke tages fra de eksisterende systemer.

Derfor bliver jeg også nødt til at sige meget, meget stærkt, ikke mindst til fru Margrethe Vestager, som lagde hårdt ud i forbindelse med spørgsmålene til fru Hanne Severinsen – der blev ikke sagt forligsbrud, det erkender jeg, men det var meget tæt på, at man mente, at det her forslag fuldstændig var i strid med de aftaler, vi har lavet – at det langtfra er tilfældet, fordi det er en anden konstruktion, og fordi det er midler, som kommer oveni og dermed hjælper til at nå det mål, som vi har et fælles ønske om at nå, nemlig den ene procent af offentlig forskning. Eller måske rettere sagt: Det afgørende er selvfølgelig, at der forskes så meget som muligt, så derfor skulle vi måske fastholde de her 3 pct. i kombinationen af offentlig og privat forskning.

Det her er absolut ikke en reparation. Det er et klart ønske om, at vi får et supplerende system med supplerende midler, hvor det kan være hurtigere, hvor det er mere målrettet mod produktion, og hvor vi får et mere aktivt medspil fra dem, der skal producere og være med til at sikre beskæftigelse.

Derfor er det også, at vi fra regeringens side med dette lovforslag, hvad jeg erkender, at der ikke har været tradition for tidligere, er gået ind og har peget på enkelte områder, nemlig IKT, nano- og bioteknologi. Det har vi gjort, fordi jeg er blevet mødt efterhånden i stort set i alle miljøer, vil jeg sige, med et ønske om, at vi fra regeringens side, fra Folketingets side udpegede nogle områder, hvorefter man så i miljøerne nok skulle bearbejde det og foretage den videre ud-

vikling og selvfølgelig sikre det høje forskningsfaglige niveau.

Jeg synes, det er utrolig påfaldende i dag, at de, der ikke ønsker at støtte fonden, lige akkurat falder over den del i betragtning af, at de, der skal bruge loven, stort set over en samlet front har rost denne beslutning og dette initiativ i forbindelse med etableringen af fonden.

Kl. 14.10

Hvis man går ind og kigger på høringssvarene, er der jo en meget markant tilslutning til hele det forberedende arbejde af dette lovforslag og hele tankesættet bag. Hvis jeg sådan meget hurtigt går forslaget igennem, og vi ser bort fra nogle af de, kan man sige, meget mindre, meget små enkeltelementer, der er nævnt, og også gode ideer, som vi undervejs også har gjort brug af i forslaget, så er der jo kun to-tre stykker, som er negative.

Fru Lene Jensen fandt en enkelt, men ellers er det jo ganske påfaldende, at fagbevægelsen i den grad har bakket op om forslaget. Det bruger jeg ikke i dag for at slå Socialdemokratiet oven i hovedet. Jeg bruger det kun for at appellere til, at man prøver at se perspektiverne og mulighederne i det her forslag. For når jeg nævner den opbakning, er det jo heller ikke for at klappe videnskabsministeren eller regeringen på skulderen, så er det jo simpelt hen, fordi man ude i miljøerne, i virksomhederne, i fagbevægelsen er fuldstændig opmærksom på, at vi bliver nødt til at gøre noget ekstraordinært, hvis det er således, at vi fortsat skal sikre beskæftigelse og en produktion i det her land.

Derfor er det da utrolig trist at møde en opposition, hvor jeg har hørt meget få – meget, meget få – svar på, hvad det er, vi skal gøre i stedet for. Der er, og det vil jeg gerne kvittere for, nogle konstruktive forslag undervejs, hvor man beder om, om vi kan kigge nærmere på dette og hint. Til det vil jeg sige, at selvfølgelig kan vi det, for når forslaget er baseret på en aftale med Dansk Folkeparti, så er det jo, fordi forslaget i den grad mødte en kolossal interesse fra første dag. Regeringen kunne jo ikke leve med, at de første politiske sonderinger endte med, at der ikke skete noget, og så havde Dansk Folkeparti mod og mandshjerte til at gå ind og lave en aftale.

Men det er også aftalt, at vi meget gerne alle tre partier ser, at den aftale bliver så bred som mulig, for Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti er enige om, at det her er så vigtigt, at vi gerne vil have, at det bliver så bredt som overhovedet muligt.